

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1959-1960.

14 JUNI 1960.

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de wet van 28 april 1953
betreffende de inrichting van het hoger onderwijs
in de Rijksuniversiteiten.**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Artikel 26 van de wet van 28 april 1953 betreffende de inrichting van het hoger onderwijs in de Rijksuniversiteiten bepaalt dat de docent die, hoewel hij een andere bezoldigde activiteit uitoefent welke een groot gedeelte van zijn tijd in beslag neemt, tot buitengewoon hoogleraar kan worden benoemd mits hij sedert ten minste vier jaar, gedurende ten minste vijf uur per week onderricht heeft gegeven. Luidens het tweede lid van dit artikel worden in aanmerking genomen de wetenschappelijke waarde en activiteit van de candidaat, het belang van zijn onderwijs en zijn ancienniteit.

Hierbij dient te worden vastgesteld dat voor de bevordering van een part-time docent tot buitengewoon hoogleraar dezelfde vereisten worden gesteld als voor de bevordering van een full-time docent tot gewoon hoogleraar. Dit is onredelijk op een punt, nl. in zoverre van een part-time docent voor een bevordering tot buitengewoon leraar zoveel uren dienstprestatie worden verguld als van een full-time docent. Daarom wordt voorgesteld het vereiste betreffende de dienstprestaties bedoeld in artikel 26 tot drie uur per week te herleiden.

Het laatste lid van artikel 25 opent voor de bevordering tot gewoon hoogleraar een afwijking van de benoembaarheidsvereisten, gesteld in de eerste twee leden van dit artikel en luidt als volgt : « Bij uitzonderlijke verdiensten van de candidaat, kan de Koning de in het eerste lid van dit artikel bepaalde termijnen verkorten. Hij kan hem ook, uit hoofde van die verdiensten, rechtstreeks tot gewoon hoogleraar benoemen ».

Dergelijke afwijkingsmogelijkheid is niet voorzien voor de benoeming tot buitengewoon hoogleraar. Dit is waarschijnlijk aan een vergetelheid te wijten, die kan worden hersteld door aan artikel 26 een met het laatste lid van artikel 25 overeenstemmende bepaling toe te voegen.

Chambre des Représentants

SESSION 1959-1960.

14 JUIN 1960.

PROPOSITION DE LOI

modifiant la loi du 28 avril 1953 sur l'organisation de l'enseignement supérieur dans les universités de l'Etat.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'article 26 de la loi du 28 avril 1953 sur l'organisation de l'enseignement supérieur dans les universités de l'Etat stipule que peut être nommé professeur extraordinaire, le chargé de cours qui, bien qu'il ait une autre activité rétribuée absorbant une grande partie de son temps, a donné depuis quatre ans au moins, un enseignement d'au moins cinq heures par semaine. Aux termes du 2e alinéa de cet article, il est tenu compte de la valeur et de l'activité scientifiques du candidat, de l'importance de son enseignement et de son ancienneté.

Il y a lieu d'observer à ce sujet que la promotion d'un chargé de cours à temps partiel en qualité de professeur extraordinaire est subordonnée aux mêmes conditions que celle d'un chargé de cours à temps plein en qualité de professeur ordinaire. Cette situation est injuste sur un point, notamment en exigeant d'un chargé de cours à temps partiel qu'il ait autant d'heures de prestations qu'un chargé de cours full-time, pour être promu professeur extraordinaire. C'est pourquoi, nous proposons de réduire à trois par semaine le nombre d'heures de prestations prévues à l'article 26.

Le dernier alinéa de l'article 25 prévoit une dérogation aux conditions de promotion, énoncées aux deux premiers alinéas de cet article, au grade de professeur ordinaire. Il est libellé comme suit : « Le Roi peut, si les mérites du candidat sont exceptionnels, réduire les délais prévus au premier alinéa du présent article. Il peut aussi, en considération de ces mérites, le nommer immédiatement professeur ordinaire ».

Cette dérogation n'est pas prévue pour la nomination au grade de professeur extraordinaire. Il s'agit sans aucun doute d'un oubli, qui peut être réparé en ajoutant à l'article 26 une disposition semblable à celle du dernier alinéa de l'article 25.

WETSVOORSTEL

Enig artikel.

Artikel 26 van de wet van 28 april 1953 betreffende de inrichting van het hoger onderwijs in de Rijksuniversiteiten, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Artikel 26. — Tot buitengewoon hoogleraar kan op voordracht van de raad van beheer worden benoemd de docent die, hoewel hij een andere bezoldigde activiteit uitoefent, welke een groot gedeelte van zijn tijd in beslag neemt, sedert ten minste vier jaar gedurende ten minste drie uur per week, met inbegrip van de praktische oefeningen, onderricht heeft gegeven in een van de vakken welke op het programma der examens tot toekenning van een wettelijke of wetenschappelijke graad voorkomen, en, met bedoelde oefeningen in de door de raad van beheer goed-gekeurde lesrooster zijn opgenomen.

In aanmerking worden genomen de wetenschappelijke waarde en activiteit van de candidaat, het belang van zijn onderwijs en zijn ancienniteit.

Bij uitzonderlijke verdiensten van de candidaat, kan de Koning de in het eerste lid van dit artikel bepaalde termijnen verkorten. Hij kan hem ook, uit hoofde van die verdiensten, rechtstreeks tot buitengewoon hoogleraar benoemen ».

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

L'article 26 de la loi du 28 avril 1953 sur l'organisation de l'enseignement supérieur dans les universités de l'Etat est remplacé par la disposition suivante :

« Article 26. — Peut être nommé professeur extraordinaire, sur proposition du conseil d'administration, le chargé de cours qui bien qu'il ait une autre activité rétribuée absorbant une grande partie de son temps, a donné, depuis quatre ans au moins, un enseignement d'au moins trois heures par semaine sur l'une des matières prévues au programme des examens en vue de la collation d'un grade légal ou scientifique, y compris les exercices pratiques, et portées avec lesdits exercices à l'horaire approuvé par le conseil d'administration.

Il est tenu compte de la valeur et de l'activité scientifiques du candidat, de l'importance de son enseignement et de son ancienneté.

Le Roi peut, si les mérites du candidat sont exceptionnels, réduire les délais prévus au premier alinéa du présent article. Il peut aussi, en considération de ces mérites, le nommer immédiatement professeur extraordinaire ».

H. FAYAT.